

Verdaguer

Jacint Verdaguer, el poeta més important de la Renaixença, és un dels grans escriptors de la literatura universal. Durant molts anys, però especialment a la segona meitat del segle XX, va despertar suspicàcies entre l'elit intel·lectual i les capelletes literàries del país. Si bé qualsevol mortal amb sensibilitat literària sempre ha estat capaç d'apreciar el valor de la seva obra (des de la poesia d'inspiració popular fins als monumentals poemes èpics, passant pels cants imbuïts de sentiment religiós), se l'associava a la parafernàlia jocfloralesca carrinclona, al conservadorisme de missa diària i, fins i tot, a l'espanyolisme institucional (que, no podent obviar la dimensió artística i popular de mossèn Cinto, el va haver d'assimilar com una mena de figura folklòrica i fins i tot va estampar el seu rostre als bitllets de 500 pessetes). En les darreres dècades, en canvi, l'obra del poeta de Folgueroles ha estat reivindicada per artistes d'avantguarda, gens suspectes de cursileria, com Perejaume o Enric Casassas. La Fundació Jacint Verdaguer i la Societat Verdaguer, composta per un exèrcit d'estudiosos solvents, apassionats del poeta, han fet (i continuen fent) un esforç titànic d'estudi i difusió de la seva obra, editant l'*Obra completa*, amb anotacions, estudis preliminars i documentació relacionada amb cada volum. S'han

dut a terme nombrosos muntatges teatrals al voltant de l'autor de *L'Atlàntida*. S'han editat audiovisuals de tot tipus, des dels més convencionals per difondre'n l'obra fins a documentals de viatges com el que es va estrenar fa poc a TV3 sobre l'ascens que l'any 1882 el poeta va fer a la Maleïda (l'Aneto). Fins i tot, el grup musical Obeses, encapçalat per la personalitat artística imprevisible de l'osonenc Arnau Tordera, l'any 2016 va estrenar ni més ni menys que una òpera rock (*Verdaguer, ombres i maduixes*), basada en la vida del folguerolenc.

La figura apassionant del capellà poeta, del qual pot interessar l'obra, però també la vida, ha protagonitzat o aparegut en novel·les d'Isabel Clara-Simó (*El Mossèn*, 1994), Pep Coll (*Per les valls on es pon el sol*, 2002), Andreu Carranza (*El poeta del poble*, 2015), Daniel Palomeras (*Fills de la terra dura*, 2020) o Àlvar Valls (*Entre l'infern i la glòria*, 2020). Aquesta darrera és, des de tots els punts de vista, una novel·la excel·lent i altament recomanable. *Entre l'infern i la glòria* (Edicions de 1984) es pot llegir com una completa biografia novel·lada que acostarà el lector a la figura i a l'obra de Jacint Verdaguer, però també com una novel·la històrica molt ben documentada, o com una novel·la de personatge amb una trama carregada de tensió narrativa. Pot interessar tant als verdaguerians de pedra picada com als lectors ocasionals interessats per la bona literatura.

